

blot ønske at faa elektrisk Drift af Banen, men — hvad der er det vigtigste — ogsaa alle sammen ville have elektrisk Drivkraft og Lys. Særlig elektrisk Kraft er der stærk Stemning mellem Landmændene for at faa; jeg er vis paa, at næsten hver eneste vil tegne sig for Forbrug af Kraft til Maskiner, Tærskemaskiner, Hakkelsemaskiner og Kværne, eller hvad det nu kan være. Der vil sikkert blive et saa stort Forbrug af Elektricitet, at der vil kunne rejses et stort Elektricitetsanlæg, men da er det ogsaa om at gøre, at vi faa elektrisk Kraft foruden til Landbruget — ja, maaske ogsaa Industrien kan faa Brug derfor — og til Længdebanen ogsaa til Sidebaner ud i Randers-Eggen fra samme Værk. Jo flere Kunder der kommer, des større Forbrug vil der blive, saaledes at Værket kan betale sig. At anlægge et Elektricitetsværk med stærk Højspænding er selvfølgelig kostbart, men jo flere Forbrugere der er, des bedre vil det betale sig. Jeg kan ikke tænke mig, at det vil kunne betale sig at drive en enkelt isoleret Bane ved Elektricitet, men staar der samlet en stor Mængde Forbrugere med en Centralstation, kan det godt betale sig, saa ogsaa af den Grund mener jeg, man bør give os disse Baner.

Saa skal jeg blot lige sige lidt til Slutning om Værdistigningsskatten, og det vide vist alle Tingets Medlemmer, at jeg er en gammel Ven af Værdistigningsskatten. Den første Gang jeg nævnedes den, var, tror jeg, i 1890 — 91, jeg var allerede den Gang inde paa Tanken, og jeg har en Gang før under Behandlingen af dette Forslag udtalt min Glæde derover. Jeg havde selvfølgelig hellere set, at vi havde faaet Værdistigningsskat for hele Landet, og jeg indrømmer, at der ved en saadan enkelt, partiel Beskatning kan være mange Vanskeligheder. Jeg er dog glad ved, at Udvalget har staaet saa godt samlet om Ministerens Forslag, som det har, og jeg haaber, vi skulle faa disse Tanker realiserede. Jeg har lyst til at nævne, ikke saa meget af Hensyn til dette Ting som af Hensyn til det andet Ting her ovenover — som nu i dette Øjeblik forhaabentlig er ved at vedtage et meget, meget vigtigt Lovforslag — naar det en Gang skal til at behandle disse Baner, at de Tanker, der her ere lagte ind i Værdistigningsskatten, ere ikke Tanker, der ere sprænggale eller nogle Griller, vi have fundet paa herhjemme i Danmark, det er Tanker, der have slaaget saa dybe Rødder omkring i næsten alle vore Nabolande, at vi kunne ikke andet end regne med dem,

og jeg har glædet mig over at se, hvordan man næsten ikke kan andet end regne med dem. Jeg har glædet mig over at se, hvorledes man ikke blot i den engelske, men ogsaa i den tyske og italienske Rigsdag saa stærkt har anerkendt denne Tanke, og i Norge, om ikke i Rigsdagen, saa dog i ledende Kredse, saa stærkt har knæsat den, at vi her i Danmark ikke kunne staa tilbage. Dette siger jeg, for at det høje Ting her ovenover maa vide, at det ikke er en Grille, der kommer flyvende ind over Danmark og forsvinder. Tanken vokser sig stærkere, den har Rod i vore Nabolande og vil ogsaa have det i Danmark. Skulde der vise sig Vanskelighed for at gennemføre den i denne Form, maa vi prøve noget andet, men jeg haaber, det skal lykkes os. Er der Fejl, kunne de senere rettes. Jeg er i alt Fald glad ved, at vi i Udvalget have staaet saa godt som samlede. Selv de Ændringsforslag, det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) har stillet, betyde efter min Mening ikke meget. Han er i Hovedtanken fuldt ud enig med os. Han har ment at ville gøre det bedre, og det kan jeg i og for sig ikke have noget imod. Altsaa, alle Partier undtagen Højrepartiet have givet deres Tilslutning. Det bør ogsaa veje til, naar Sagen kommer op i det andet Ting.

N. P. Jensen: Maa jeg ganske kort bringe det højtærede Udvalg min Tak for den Ændring, det har foreslaaet under Nr. 47 med Hensyn til den elektriske Bane i Rougsø Herred.

Jeg maa ogsaa meget kort udtale min Tilslutning til det, som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) sagde om den Sidebane, der er foreslaaet fra Ølst til Hornslet. Det ærede Medlem vendte sig et Øjeblik direkte til mig og mente, jeg vilde bekræfte, hvad han har sagt derom. Det skal jeg med Fornøjelse gøre. Jeg har i Sommer, da jeg, som det ærede Medlem sagde, ikke har været stedkendt der saa længe, gennemrejst netop denne Strækning med nogle af de interesserede Mænd paa Egnen og sat mig saa nøje ind i Forholdene, som det har været mig muligt. Det Resultat, jeg kom til, stemmer fuldt ud med, hvad det ærede Medlem har udtalt og med Ændringsforslag Nr. 37. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem og den højtærede Minister i, at vi ikke maa lave direkte Rovbaner, hvorved vi paaføre Statsbanerne en alt for haard Konkurrence, men paa den anden Side maa vi heller ikke se alt for smaat-